

Verslag Praktijktafel 1: Project 'vrije tijd voor iedereen' Duffel Praktijktafel 23 maart 2018

Omschrijving praktijk: project vrije tijd voor iedereen

Sprekers: Annelies Frans

Deel 1: Praktijk aan het woord: Samenvatting project partnerschap 'Vrije tijd voor iedereen' Duffel

Stap 1: Sensibilisering vrijetijdsaanbieders

- **Sinds 2016:** lokaal netwerk vrijetijdsparticipatie voor mensen in armoede opgestart: Welzijnsschakel, NT2, Femifit, sociale dienst, vrijetijdsdiensten.
 - o Afsprakennota met een aantal acties opgemaakt
 - o één van de acties: **sensibilisering** van vrijetijdsaanbieders (verenigingen) rond thema kansarmoede. **Infomoment:** 'Vrije tijd: ook voor kinderen en jongeren in armoede?' – vanuit de veronderstelling: elk kind en elke jongere die wil deelnemen aan een vrijetijdsinitiatief moet kunnen deelnemen:
- 2016: **oproep Homans:** bruggen naar sport en jeugdwerk voor kinderen en jongeren in armoede: concept van een 'partnerschap' + de aanwerving van een jeugdopbouwwerker ingediend binnen groter project – subsidies binnengehaald. Impuls om snel aan de slag te gaan en focus nog even op kinderen en jongeren te houden.

Stap 2: Haalbaarheid/draagvlak aftasten en eerste 'volgelingen' zoeken

- ambtelijke werkgroep is rond de tafel gaan zitten met **partners lokaal netwerk VTP:** met de vraag: welk engagement is er volgens jullie nodig vanuit de vrijetijdsverenigingen om een duurzame instap in het verenigingsleven mogelijk te maken voor jullie leden? en welk engagement kunnen jullie aangaan?
 - o aantal voorstellen geformuleerd

- oproep gedaan naar **vrijtijdsaanbieders**: wij denken na over een partnerschap. wil je dat mee vorm geven, kom dan mee nadenken. vrijblijvend om nadien nog in te stappen.
- bijkomend bevestigd: wat hebben vrijetijdsverenigingen aan ondersteuning nodig vanuit lokaal bestuur? resultaat: 2 engagementen nodig vanuit lokaal bestuur.
- voorstel partnerschap en engagement van lokaal bestuur is voorgelegd aan schepencollege en goedgekeurd
- dan kon project van start gaan: olijsting **10 engagementen** met concrete verwachtingen in overzichtelijke brochure: belangrijk dat iedereen wist waar hij/zij aan begon. Zie aparte flyer.
- **opnieuw brede oproep** om in te stappen in het partnerschap: via adviesraden, rechtstreeks naar verenigingen. Blijft wel een vrijwillig engagement.
 - ‘functieprofiel’ voor aanspreekpunt opgemaakt
- **cruciale factoren**:
 - betrekken van ervaringsdeskundige/sociale partners: zij maakten eerste versie van engagementen op vanuit hun ervaring, vormde een niet-te-weerleggen basis want kwam van onderuit
 - oor hebben naar noden van vrijetijdsverenigingen: tussenkomst in korting die zij zullen geven is minimum
 - bewust zijn van ‘vrijwilligheid’ van verenigingen en hun draagkracht
 - vertrouwen geven aan verenigingen: hun oordeel niet in vraag stellen (bv. op vlak van extra kortingen) en erkennen wat zij al doen rond toegankelijkheid. hen wel aanmoedigen om dat stapje extra te nemen.
 - heel duidelijk communiceren over verwachtingen en geen druk van buitenaf opleggen om partnerschap vorm te geven of er in te stappen: intrinsiek gemotiveerd zijn vanuit belang voor betrokken kinderen en jongeren is enige wat werkt.

Stap 3: Opstart project: uittesten partnerschap: leeromgeving

- Tegen september: 10 verenigingen die willen instappen.
- **deelname werd in de kijker gezet**: ‘bordje’ om aan gevel op te hangen, plechtige overhandiging met journalisten tijdens persmoment, communicatie via gemeentelijke kanalen,
- intussen: **twee intervisiemomenten** gehad
- op de planning:
 - subsidiereglement laten goedkeuren op GR. hierbij ook vakantie-aanbieders opnemen, niet alleen vrijetijdsaanbieders tijdens het jaar.
 - duidelijkere communicatie naar doelgroep over clubs die ingestapt zijn/label voorzien.

Stap 4: Toekomst: Draagvlak verder vergroten / aantal deelnemers partnerschap uitbreiden:

- partnerschap zorgt ook voor veranderingen binnen **gemeentelijk aanbod**: nu al vakantie-aanbod, naschoolse vorming volgt.
- **eindevaluatie**: stagiair zal rapport opmaken over wat dit project wel of nog niet teweeg heeft gebracht binnen de deelnemende verenigingen na één jaar zodat we met die conclusies aan een tweede jaar kunnen starten.
- **derde pijler** in engagement op papier opnemen: engagement van sociale partners: mag ook meer in de kijker staan als toeleiders + vastgelegd worden wat de verwachtingen naar hen toe zijn.
- **sociale partners uitbreiden**:
 - o jeugdzorginstelling structureel betrekken
 - o brugfiguren naar verschillende gemeenschappen zoeken
- we willen **meer clubs** overtuigen met ervaring eerste jaar:
 - o toelichting op adviesraden sport en cultuur met resultaten na één jaar en bijgestuurd project
 - o persoonlijk grote clubs gaan overtuigen over belang van dit project: juiste persoon binnen club aanspreken hierover.
- **jeugdwerk voor allen** inschakelen voor ondersteuning jeugdverenigingen voor vergroting draagvlak binnen de verenigingen
- **ervaringsdeskundige in armoede** minstens één keer per jaar betrekken bij intervisiemomenten: is héél waardevol.
- **intervisie blijven** organiseren met mix van eerste instappers en nieuwe clubs: er is veel te leren van elkaar.
- op langere termijn: middelen vrijmaken om dit systeem ook uit te rollen naar **volwassen deelnemers**.

Deel 2: Dialoog met de deelnemers

*Vraag: Wat is het **resultaat** na een halfjaar? → We hebben met de stuurgroep geprobeerd om dit te evalueren a.d.h.v. de methodiek 'stapstenen'. De verenigingen moesten zichzelf plaatsen op een ladder waarin ze konden tonen hoever ze als vereniging al staan. Daaruit bleek dat iedere vereniging zich al bewust is geworden van de problematiek en dat ze stilaan hun manier van aanpak hebben gecreëerd om om te gaan met die problematiek. Er is al enorm wat bereikt door de dialoog omtrent dit thema te creëren. Zo zal iedere vereniging al wel één van de geformuleerde engagementen vooraf al zijn aangegaan maar niet alle 8, wat nu dus zorgt voor een kwaliteitsverhoging. De volgende stap is om te communiceren naar de burger wat de verenigingen doen rond dit thema. Rekening houden met continuïteit binnen de vereniging.*

*Vraag: is het geen hoge drempel om een **jobomschrijving** mee te geven(zie bijlage)? → Het was de keuze om duidelijkheid te scheppen en wat de verwachtingen hierrond zijn. Dit zou voor sommige wel als een drempel ervaren worden maar anderzijds kan het juist een trigger zijn voor mensen die hier aan voldoen, zich nog meer aangesproken voelen.*

*Vraag: Was het **jeugdopbouwwerk** belangrijk als toeleiding? → naast enkele toeleidingen fungeert de jeugdopbouwwerker vooral als aanspreekpunt voor de verenigingen.*

Vraag: Hoe motiveer je vrijwillige **deelnemers** voor dergelijk project? → Het is een kwestie van de juiste persoon te vinden, zoek de personen die het thema net zo belangrijk vinden als jij. Zij hebben intrinsieke motivatie om deel te nemen aan dit project.

Vraag: Hoe houdt je dit **betaalbaar** voor de verenigingen? We hanteren een 40-40-20 systeem. De verenigingen hebben voorlopig voldoende geld om zelf de 40% toe te dragen. Dit is haalbaar voor de verenigingen omdat het aantal personen dat hier beroep op doen, klein genoeg is om het financieel te kunnen dragen als vereniging.

Vraag: Hoe overtuig je het **gemeentebestuur**? → Vertrek vanuit een lokaal netwerk, iets wat van onderuit groeit zal meer aanvaard worden door het bestuur. Indien geen lokaal netwerk, zoek samenwerking met andere diensten om samen dergelijk project te trekken. Opnieuw is het hier zoeken naar de juiste persoon binnen het college om ze te overtuigen. Kinderarmoede is een gedragen onderwerp en het is maar een miniem deel van het budget dat hieraan zal besteed worden.

Vraag: **sociale dienst** weigert samenwerking vanwege beroepsgeheim? → Het is de rol van de sociale dienst om noden rond vrijetijdsaanbod aan te pakken. Ze vragen toestemming aan de persoon in kwestie en dan zijn ze vrij van het beroepsgeheim om ermee aan de slag te kunnen.

Vraag: Hoe kan de **sociale dienst** zijn steentje bijdrage? → Op het einde van hun gesprekken even het thema vrijetijdsaanbod aankaarten.

Vraag: Hoe bereik je **sportclubs** met je initiatief? → Probeer via kennissen of de juiste bestuursleden een voet binnen te zetten. Bespreek de drempels die zij als sportclub ervaren (bv. Toevloed, financieel of initiatief trainers). Zoek binnen de club enkele warme doorverwijzers die de ongeschreven regels duidelijk kunnen maken. (ouders rijden, drinken, op tijd komen, ...)

Belangrijk om deze drempels weg te werken is dat je ze even hard beloont. Je kan ze belonen als ze een persoon in kansarmoede onder de vleugels nemen a.d.h.v. een puntensysteem (vb. bekijken hoeveel personen er met een VT-statuut er zijn ingeschreven en ze dan belonen door bijvoorbeeld goals te voorzien/ kunstgrasveld.) Een vereniging moet minstens even veel voordelen ondervinden als ze in dergelijk project stappen. Lijst deze daarom ook op en pak ermee uit. (Vilvoorde = good practices met grote sportclubs)

Vraag: Hoe omgaan met **taalbarrières**? → blijft steeds een uitdaging, we merken wel dat er een lagere drempel is, bij bekende sporten zoals voetbal. Terwijl er een hogere drempel is bij jeugdbewegingen waar de werking niet zo gekend is.

Vraag: kunnen verenigingen die deelnemen aan het project fungeren als **ambassadeurs**? → De jeugdbewegingen waren al snel overtuigd maar de grote sportclubs niet. Daarom zou een sportclub als Vilvoorde City waar ze al veel rond dit thema doen kan een belangrijke ambassadeur kunnen zijn voor andere sportclubs.

Vraag: Hoe zijn jullie tot deze **8 engagementen** gekomen? → samen met de verenigingen zijn deze opgesteld. We deden zelf niet mee aan deze brainstorm omdat we de verenigingen oprecht wouden laten discussiëren en het vanuit de verenigingen zelf moest gevormd worden.

Later zijn we dan samen met de sociale partner de haalbaarheid nagegaan en hebben we de engagementen verder in detail uitgewerkt.

*Vraag: Wat is het verschil tussen een **dorp** en een **stad**? → in een dorp zal de financiële draagkracht groter zijn omdat er maar een klein aantal begunstigden zullen zijn. Terwijl er in een stad meer gebruik zal worden gemaakt en hierdoor de kosten hoog oplopen. In een stad kan men soms rekenen op professionele toeleiders in tegenstelling tot in een dorp waar men moet rekenen op vrijwilligers.*

Tips

- Sociale kaart maken en deze verspreiden
- Meer bekendheid creëren onder de verenigingen over de middelen van het OCMW zodat zij kunnen doorverwijzen indien nodig.
- Meer kanalen op de hoogte houden rond dit project zoals de jeugdraad